UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.9. Similiter ad maiorem Magdalenæ gloriam peccatorum illius grauitas manifestatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53104

Visual Library

XII. vitam reuocauit, omnes ſigillatim exponendo,
Idcirco aduertendo particulari conſilio, quod Lazarus
minutim iam ita computreſceret vt propriæ ſorori horro-
Chriſti rem incurreret fœtor cadaueris: vt enim Chriſti
miracula gloriam prætendebant, & mundo manifeſtare,
ſcripſerūt ac confirmare virtutem illius diuinam, ſibi per-
ſuadebant, quòd tantò hoc facerent diligentiùs, quantò declarabant illud, & ponderabant attentiùs. Idcirco conabatur Apoſtolus tanto ſtudio manifeſtare Apoſtolorum in ſe & humilem progeniem cordiſque duritiem, nec non eorum ad quælibet præclara perficienda incapacitatem: vt quantò patentiùs hæc omnibus conſtarent, tantò virtus Dei extolleretur excellentiùs, quæ per illos & in illis operabatur, qui in eum finem tales ipſos elegit. *Ideo non in ſapientia verbi vt non*
1. Cor. 1. 7 *euacuetur crux Chriſti*: tantò etenim virtus illius amplius deprimitur, quantò eorum hebetudo, ſtupiditas & ignorantia non extollitur: vnde elapſis diebus retulimus merito Chriſtianum à D.
Hom. 30. Chryſoſt. reprehenſum, eo quòd ingenium, acu-
nu. 45. men & ſcientiam prædicaret, quâ D. Paulus ex ſe commendabatur.

Idem Apoſtolus vt diuinæ gratiæ magnitudinem laudaret & excellentiā quoad miſeriarum & criminum mundi remedium, crebro datâ operâ illa ad trutinam appendit: quia probè nouerat quòd tantò clariùs gratia Dei, eiuſque miſericordia magnifica laudaretur, quantò ſtudioſiùs culparum extolleret enormitatem: & tantò pateret euidentiùs abyſſus Dei miſericordiæ, quantò magis noſtrarum abyſſus pateret miſeriarum: *Vbi abundauit delictum ſuperabundauit & gratia &c. vt oſtenderet abundantes diuitias gratiæ ſuæ.*
XIII. Non pateret abundans gratiæ miſericordia in
Obiectio parua remittendo debita, nec abundans require-
Apoſtoli. tur miſericordia qua modica & leuis ſanaretur infirmitas. Diſcurſum hunc Apoſtolus liquidis ita rationibus proſequitur, vt ipſe ſibimet obijciat argumentum. Iam audio te proponentem: ſi ad oſtenſionem diuinæ gratiæ neceſſe ſit culparum aperire deformitatem, & quantò fuerit hæc maior, tantò & illa præclarior eſſe probaretur: conueniens eſſet grauia multaque committere peccata, multoque in illis tempore perſeuerare, nec non veteribus noua quotidie ſuperaddere: quatenus ea Deo poſtmodum remittente, tantò clarius illius pateret magnitudo clementiæ:
Rom. 6. 1. *Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, vt gratia abundet?* Abſit omnino, reſpondet Apoſt. quia quantò patentiùs tuorum criminum enormitas, quàm Deus ſuâ gratiâ dimittit, eiuſdem aperit magnitudinem; tantò huius gratiæ magnitudo, tuam clariùs confirmat culpam & declarat quantò minùs veniam imo magis pœnas æternas ignemque merebaris. Itaque ad Dei laudem expedit crimina ſanctorum explicare, morbos eorum & vulnera manifeſtare.

§. 9. *Similiter ad maiorem Magdalenæ gloriam peccatorum illius grauitas manifeſtatur.*

NEdum ad hoc ſed ſecundò conuenit ex 25
mente D. Chryſoſtom. magnique refert *Ho. 27. in*
ad gloriam & honorem ſanctorum, quæ *Mat. cit.*
tantò creſcit altiùs quantò eorum peccata ma- I.
gis cognoſcuntur. In mentem tibi veniat ea cu- Vires Go-
ra, quâ Spiritus Sanct. declarauit, imo & expen- liath gi-
dit gigantis Goliath molem corporis eximiam: gantis
ait enim: *Egreſſus eſt vir ſpurius altitudinis ſex* expen-
cubitorum & palmi. Attende non ſatis illi fuiſſe duntur.
declarare ſex cubitos (nam ad minus efficiunt 1. *Reg.* 17.
quattuor vlnas menſuræ maioris) ſed inſuper & 4.
palmum voluiſſe vlteriorem explicare: *Sex cubitorum & palmi.* Ne quid omitteretur ad illius magnitudinis expreſſionem. Deinde ſubiungit: *Caſſis ærea ſuper caput eius.* Vlterius, *Lorica ſquamata induebatur.* Non ex ſquamis illis communibus fabricata & compacta annulorum, ſed ex paruis ſcutis & conchis, opus omnino ſingulare. Pondus huius loricæ quingentos ſiclos æris appendebat. Singuli ſicli quartam partem vnciæ appendunt, ita vt mille prope quingentas appenderet vncias. Ecce quàm diſtinctè vires armorum illius deſcribat Gigantis, non per pondera grauiora ſed per vncias & quadrantes. Deſcribit in hunc modum ocreas illas, *Ocreas æreas habebat in cruribus.* Scutū totum æreum adeo vaſtum erat, vt humeros illius contegeret: tu iudica quale fuerit: *Clypeus æreus tegebat humeros eius. Haſtile haſtæ eius erat quaſi liciatorium texentium,* cui telam obuoluunt: *Ipſum ferrum haſtæ eius ſexcentos ſiclos habebat.* Pariter huic annectit figurā huius monſtri & horrorem, quô cunctos percellebat, qui tantus erat, vt legiones Iſraeliticæ ſolo illius aſpectu terga verterent: *Omnes Iſraelitæ, cum vidiſſent virum fugerunt à facie eius timentes eum valdè.* Ad eius conſpectum, non ſe ſubducebant, ſed ſibi fugâ conſulebant: *Fugerunt.* Non timore quodam communi, ſed grauiſſimo: *Timentes valde.* Quid plura? Nec eius inceſſum omittit Spiritus S. eum etenim deſcribit pompatico & arroganti paſſu incedentem, Dauidem naſo ſuſpendentem: *Ibat autem Philiſthæus incedens.*

Domi-

II. Vt inde Dauidis accreſcat gloria.

Domine, cui ſeruit hæc ita ſingularis illius monſtri carnei deſcriptio? Vt per hanc clarius probentur & exaltentur Dauidis vires, qui contra illũ deſcendit in arenam & eum ſuperauit: creſcit etenim gloria victoris tanto, quanto clarius patet hoſtis deuicti fortitudo, & quicumque huius voluerit Gigantis armorumque robur deprimere, quantò hoc agit ſtudioſius, tantò decreſcit gloria Dauidis & pectoris eius robur: tantò namque minor eſt gloria victoris, quantò in hoſte minor probatur eſſe fortitudo; igitur quod in hoc facinore iudicas ad laudis Dauidis facere incrementum, idem in peccati eius iudica grauitate ad maius laudis illius augmentum: ſi namque voluptas & appetitus, dum Dauidem aggreditur eũ ex infirmitate deiecit, poſtmodum illum ſumpſit ſibi magis quàm Goliath aduerſarium: *Peccatum meum contra me eſt ſemper.* Bellum indixit illi per pœnitentiam ſanguinolentum: & ſicut ratio ſuadebat ad Dauidis gloriam vires ſigillatim gigantis extollere, ita pariter conueniens fuit, vt per ſingula eius peccatum enarraretur & extolleretur: etenim tantò probatur pœnitentiæ illius robur eſſe præclarius, quantò patuit culpæ illius grauitas enormior. Vnde dicit D. Chryſoſt. *Qui occultat eius peccatum, mihi videtur obſcuriorem illius veritatem reddere, ac velut qui certamen quo Goliath illum obtruncauit, tranſeunt, non parum de laudibus ipſius detrahunt.*

Pſ. 50. 4.

D. Chr. Hom. 27. in Matt. Tom. 2.

III. Similitudo.

Accidit aliquando, inquit D. Chryſoſt. vt irruant Barbari & dolo ac fraudibus apprehendant virum nobilem, quem ligant, vulnerant durius excipiunt & in terram proſternunt vulneratum. In illos nobils hic exſurgit & animo percitus feruẽtiori hunc gladio trãsuerberat, alteri caput diffindit, alios in fugam compellit ignominioſam, vt nuſquam compareant. An non glorioſum foret & decorum viro huic generoſo numerare ſigillatim Barbarorum multitudinem, fraudes quibus eum irretierunt, plagas quibus vulnerarunt, infamiam quâ illum proſtratum affecerunt & illuſerunt? Nemo dubitat: quamuis enim hoc in ſeipſo videatur indecorum, verum illi adiunctum, quod in eos animoſus inſurrexerit, tantò robur illius & gloriam extollit eminentius, quanto illud declaratur ſingularius. Hoc ipſum viris cõtigit ſanctiſſimis, qui prius peccatores fuerunt: ſi namque Diabolus, mundus & caro, imo tota tartari potentia illos decepit, proſtrauit, ſibique ſubiecit, per pœnitentiam in ipſos ſurrexerunt & diuinâ confortati gratia generosè cunctos ſuperarunt, euicerunt, & triumphum retulerunt illuſtriſſimũ. Nefas eſt verba præterire D. Chryſoſt. *Ita non aliter factum eſt, quam cum à Barbaro quidam in acie fortis vir, dimiſſo telo periculoſè percuſſus, neque id ſimel, ſed iterum atque grauius perpeſſus, non ceſſerit, ſed vndique ſanguine perfuſus, magno in hoſtem impetu ruerit confeſtimque trucidauerit: ſic etiam Dauid, quanto magis ſaucium dixeris, tanto maioris illum animi oſtendes, qui poſtquam ita miſerè depreſſus fuit, atque deiectus, velociter ſurgere ac ante primam aciem ſtare, percuſſoremque ipſum humi ſternere potuit &c.*

Hinc illud declaratur quod præteritis diebus dixumus numquam ſcilicet viſa fuiſſe, nec videnda magis apertè crimina ſanctorum, qui quondã flagitioſi fuerunt, quàm in die iudicij in conſpectu totius mundi ſint manifeſtanda. An ergo nullà confundentur verecundia? Nullà: imo tantum ab hac aberunt, vt tantò celebrior eorum futura ſit gloria, quantò eorum crimina patebunt euidentiora. Primò: quia id quod ſancti præ ceteris intendunt ducuntque ſibi glorioſum, hoc eſſe dicimus, vt clarius pateat Dei bonitas & miſericordia ad maius gloriæ illius incrementum: & quantò magis enormia ſanctorum peccata declarantur, tantò cunctis patebit & glorificabitur miſericordia Deique clementia maniſtiùs. Ita Deo dixit ſanctiſſima Mater Thereſia de Ieſu. Verò verius eſt, quòd ſæpè in me ſedat grauium criminum meorum moleſtiam, gaudiũ, quò perfundor quod ex illis tuæ miſericordiæ multitudo cunctis innoteſcat. Verba ſunt hæc conſideratu digniſſima. Secundò: quia non illa eis manifeſtabit, vt omnibus pateat à peccatis ſanctos eſſe ſuperatos, aut malum quod fecerunt illa committendo: ſed vt oſtendantur victores eorum & triumphatores: etenim nulla alia occaſione clariùs & apertiùs declarabantur vires & robur inimicorum, quibus in ſummum periculum & extremas anguſtias impulerant ducem aliquem Romanorum, quàm ipſo die, quò dux de illis triumphum agens Romam intrabat, adducẽs illos ante rhedam deuictos & catenatos: quantò namque horum vires pandebantur maiores, tantò laudabatur triumphus victoris illuſtrior. Hoc conceſſo, deuotioni non repugnabit, & pio affectui erga Magdalenam ſanctiſſimam, criminum illius propagatio, quinimo cedet in non vulgarem Dei eiuſque honorem: idcirco namque illa detegit Euangeliſta ita congruenter, vt ex ſententia D. Petri Chryſologi, ea videatur exaggerare: *Exaggerat Euangeliſta mulieris, vt accumulet indulgentiam largitoris.*

Ho. 6. §. 12.

Lib. vitæ ſuæ, c. 4.

D. Petr. Chryſ. Serm. 93.